

SPIS TREŚCI

(BB) DUCH

VI. Duch	11
A. Duch prawdziwy. Etyczność	16
a. Świat etyczny, prawo ludzkie i boskie, mężczyzna i kobieta	17
1. Naród i rodzina; prawo jasnego dnia i prawo cieni	17
α. Prawo ludzkie	18
β. Prawo boskie	19
γ. Uprawnienia jednostki	22
2. Ruch zachodzący w obu prawach	24
α. Rząd, wojna, moc negatywna	25
β. Etyczny stosunek mężczyzny i kobiety jako brata i siostry	26
γ. Wzajemne przechodzenie w siebie prawa boskiego i ludzkiego	29
3. Świat etyczny jako nieskończoność, czyli totalność	30
b. Działanie etyczne, wiedza boska i ludzka, wina i przeznaczenie	33
1. Sprzeczności zachodzące między istotą a indywidualnością	33
2. Przeciwnieństwa etycznego działania	37
3. Rozpłynięcie się istoty etycznej	43
c. Stan prawny	48
1. Dochodzenie osoby do znaczenia	48
2. Przypadkowość osoby	50
3. Osoba abstrakcyjna, pan świata	52
B. Duch, który wyobcował się od siebie. Kultura	55
I. Świat ducha wyobcowanego	59
a. Kultura i jej królestwo rzeczywistości	59
1. Kultura jako wyobcowanie naturalnego bytu	60
α. To, co dobre, i to, co nie-dobre; władza państwowa i bogactwo	62

Spis treści

β. Sąd samowiedzy: świadomość szlachetna i nikczemna	66
γ. Służba i rada	72
2. Mowa jako rzeczywistość wyobcowania, czyli kultury i wykształcenia	75
α. Pochlebstwo	79
β. Język rozdarcia	84
γ. Próżność wykształcenia	89
b. Wiara i czyste poznanie oczywiste	94
1. Myśl wiary	94
2. Przedmiot wiary	99
3. Rozumność czystego poznania oczywistego	102
II. Oświecenie	104
a. Walka Oświecenia z przesądami	106
1. Negatywny stosunek poznania oczywistego do wiary	106
α. Rozpowszechnienie się czystego poznania oczywistego	107
β. Występowanie poznania oczywistego przeciw wierze	111
γ. Poznanie oczywiste jako niezrozumienie samego siebie	113
2. Doktryna Oświecenia	116
α. Odwracanie wiary przez Oświecenie	117
β. Pozytywne tezy Oświecenia	122
γ. Pożyteczność jako podstawowe pojęcie Oświecenia	125
3. Prawo Oświecenia	127
α. Ruch własny myślenia	128
β. Krytyka stanowiska wiary	130
γ. Wyzucie wiary z treści	134
b. Prawda Oświecenia	136
1. Czysta myśl i czysta materia	138
2. Świat pożyteczności	141
3. Pewność samego siebie	144
III. Wolność absolutna i terror	146
1. Wolność absolutna	146
2. Terror	149
3. Obudzenie się wolnej podmiotowości	153
C. Duch pewny samego siebie. Moralność	158
a. Moralny pogląd na świat	160

Spis treści

1. Postulowana harmonia obowiązku i rzeczywistości	160
2. Boski prawodawca i niedoskonała samowiedza moralna	166
3. Świat moralny jako wyobrażenie	169
b. Przystawianie i przekręcanie (<i>die Verstellung</i>)	172
1. Sprzeczności w światopoglądzie moralnym	173
2. Rozpłynięcie się moralności w jej przeciwieństwie	177
3. Prawda samowiedzy moralnej	181
c. Sumienie, piękna dusza, zło i przebaczenie	187
1. Sumienie jako wolność jaźni w sobie samej	188
α. Sumienie jako rzeczywistość obowiązku	189
β. Uznanie przekonania przez innych	193
γ. Absolutna wolność przekonania	195
2. Ogólność sumienia	202
α. Nieokreśloność przekonania	202
β. Mowa przekonania	205
γ. Piękna dusza	207
3. Zło i przebaczenie	211
α. Konflikt między sumiennością a hipokryzją	212
β. Sąd moralny	215
γ. Przebaczenie i pojednanie	220

(CC) RELIGIA

VII. Religia	227
A. Religia naturalna	237
a. Istota świetlna	239
b. Roślina i zwierzę	241
c. Rzemieślnik	243
B. Religia sztuki	248
a. Abstrakcyjne dzieło sztuki	251
1. Postać bóstwa	252
2. Hymn	255
3. Kult	259
b. Żywe dzieło sztuki	263
c. Duchowe dzieło sztuki	268
1. Epos	269
α. Świat etyczny eposu	269
β. Ludzie i bogowie	270

Spis treści

γ. Bogowie między sobą	272
2. Tragedia	273
α. Indywidualność chóru, bohaterów i bogów	274
β. Świadomość indywidualności w jej dwuznaczności	277
γ. Zagłada indywidualności	279
3. Komedia	282
α. Istota naturalnego istnienia	283
β. Nieistotność abstrakcyjnej indywidualności pierwiastka boskiego	284
γ. Wylaniająca się z tego jednostkowa jaźń pewna siebie samej jako absolutnej istoty	285
C. Religia jawna (<i>die offenbare Religion</i>)	287
1. Przestanki pojęcia religii jawnej	288
2. Prosta treść religii absolutnej; rzeczywistość inkarnacji boskiej	292
α. Bezpośrednie istnienie samowiedzy boskiej	293
β. Pojęcie istoty najwyższej doprowadzone w identyczności abstrakcji i bezpośredniości do najwyższej doskonałości przez jednostkową jaźń	295
γ. Wiedza spekulatywna jako wyobrażenie gminy w religii absolutnej	298
3. Rozwinięcie pojęcia religii absolutnej	302
α. Duch w sobie samym, trójjednia	303
β. Duch w swojej eksterioryzacji; królestwo Syna	306
γ. Duch w swoim urzeczywistnieniu; królestwo ducha	315
(DD) WIEDZA ABSOLUTNA	
VIII. Wiedza absolutna	325
1. Prosta treść jaźni świadomej siebie jako bytu	325
2. Nauka jako pojmowanie przez jaźń siebie samej	334
3. Duch jako pojęcie w swym powrocie do bezpośredniości istniejącej	341
Przypisy	345